

CERKVENI GLASNIK

Izhaja z adnji teden v mesecu

ZA TRŽIŠKO ŽUPNIJO

Posamezna številka stane 2 Din.

Ob pričetku šolskega leta.

Družina je in ostane prva podlaga vsega dobrega, plemenitega in svetega na zemlji.

Tudi podlago verskega znanja je treba otrokom podati že v družini. Glavarji družine, stariši imajo predvsem dolžnost in skrb, da so njihovi otroci poučeni v verskih resnicah zadostno in pravilno. Za to prevažno nalogo pride starišem na pomoč Cerkev in šola.

Kako lepo in uspešno je delo vzgoje, če stariši, cerkev in šola vzgajajo v soglasju!

Kaj hočejo sleherni stariši drugega kot to, da vzgojijo dobre otroke? Kaj hoče zopet drugega dobra šola s skrbnimi vzgojitelji kot to, da pošilja v življenje dobre, značajne mladeniče in mladenke? — Svoj namen pri vzgoji pa dosežejo stariši in šola le tedaj, če vzgajajo v soglasju s Cerkvijo. Vzgoja brez Boga, brez verskega pouka je prazna, brez moči in vpliva.

Resna je dolžnost starišev, pa tudi sleherne države, da more vsak otrok, ko doraste stopiti na življensko pot, ki mu nudi vse, kar potrebuje v časnem oziru. A še bolj so poklicani vsi vzgojitelji, da ne zanemarijo dušnega blaga svojih varovancev. V knjigi božji, v svetem pismu, beremo svarilo, ki velja predvsem starišem, pa tudi vsem drugim vzgojiteljem: »Kdor pa za svoje in posebno za svoje domače ne skrbi, je vero zatajil in je slabši od nevernika.« (i. Tim. 5. 8.) Pač veljajo te besede predvsem tistim, ki zanemarijo delo za dušno srečo svojih varovancev.

Cerkveni zakonik ima v postavi 1335. to-le zahtevo: »Ne le stariši in vsi njihovi namestniki, marveč tudi varuhi in botri imajo strogo dolžnost skrbeti, da se vsi, ki so jim izročeni ali podložni, poučujejo v krščanskem nauku.«

Nihče ne more nuditi drugemu, česar sam nima. Zato, če hočejo vzgojitelji krščanstva vzgajati, morajo biti najprvo sami prekvašeni pravega krščanstva. Ali se zavedajo te prevažne naloge danes vsi stariši, vsi učitelji, vzgojitelji sploh? O, da bi se!

Andrej Tišler.

Ob grobu blažene Heme.

Konec.

Bl. Hema je bila iz slovenske plemiške rodovine. Rodila se je okrog l. 983 na gradu Pilštajn na Sp. Štajerskem. Poročena je bila z grofom Viljemom iz Savinske marke. Imela sta zelo obširna posestva. Živela sta lepo krščansko življenje in podpirala ustanovitev več cerkva po Koroškem. Leta 1036 so uporni rudarji ubili oba Hemina sinova. Viljema in Hartvika. Grof Viljem je nato ves potr romal v Rim, iskat tolažbe v molitvi na grobovih sv. mučencev. Nazaj gredeč je v vasi Gräbern v Lavantinski dolini nena doma zbolel in umrl. Hema je bila goreča Marijina čestitka. Sklenila je dati slovo posvetnemu življenju. S svojim premoženjem je postala soustanoviteljica benediktinskega samostana sv. Blaža v Admontu. V Krki (Gurk) pa je dala sezidati cerkev Marijinega vnebozetja s samostanom. Na dan cerkvenega posvečenja dne 15. avgusta l. 1043 so prišle v Krko redovnice avguštinke iz Solnograda. Grofica Hema je ta dan z ustanovno listino vse premoženje darovala cerkvi,

ter vstopila v samostan, kjer je živela do svoje smrti, 29. junija 1054 l.

Pokopali so jo na pokopališče ob cerkvi. Črez kakih sto let so prvotno cerkev deloma podrli, ter jo povečali. V taki obliki je cerkev potem ostala. L. 1174 so prenesli Hemine telesne ostanke, v spodnji del »kripto« nanovo sezidane cerkve. Njen grob so začeli obiskovati, ne le bližnji Korošci, ampak tudi Kranjci in Štajerci. Stare slike po cerkvi nam pričajo da so se zatekali k njej zlasti bolniki, posebno v časih strašnih kužnih bolezni. Kmalu je bila prišteta blaženim. Ker se je ob njenem grobu zgodilo mnogo čudežev, se je v Krki l. 1466 sešla posebna komisija glede proglasitve bl. Heme za svetnico. Tozadevni spisi so bili poslani v Rim, kjer so se za časa turških bojev in luteranstva najbrže izgubili. Kljub temu romanja niso prenehala, ker se z dovoljenjem papeža Benedikta XIX. bl. Hema lahko časti.

Ob šesti uri zvečer je bila po trgu slovesna procesija s kipom bl. Heme in Viljema. Vsak kip nosijo po štirje romarji »novinci«. Po procesiji so bile večernice, nato blagoslov oči s prstanom in nakitom bl. Heme. Vrši se na ta način kot pri nas blagoslov sv. Blaža. Prstan je večji kot so dandanes, ker ga je bl. Hema nosila na usnjenih rokavicah. Po blagoslovu nam je eden izmed ondotnih očetov redemptoristov, kateremu sem bil za tolmača, razkazoval cerkev in njene znamenitosti. Omenil bom najvažnejše.

V Krki so l. 1072 ustanovili škofijo. Zato je tam pokopanih v cerkvi več Krških škofov. Šele za časa cesarja Jožefa II. so prenesli škofijski sedež v Celovec, ker leži bolj v sredini dežele. Cerkev je precej velika, ter ima dva stolpa v katerih je 5 zvonov, ki jih goni elektrika. Pred več stoletji je morala biti cerkev lepo poslikana. Pozneje so vso pobelili. Sedaj pa ondotni dijaki bogoslovci odkrivajo stare, zlasti po stropu lepe, mozaične slike. Dobro je n. pr. ohranjena slika sv. Avgušтина na širokem stebru pod korom, (iz 15. stoletja) Pobarvana je bila najprej z rdečo, potem s črno barvo in še pobeljena. Več lepih slik in 6 gotških rezbarij predstavlja dogodke iz Heminega življenja. Veliki oltar, Marijinega vnebozetja šteje okrog 160 glav angelov in svetnikov. Oltar sredi cerkve je nizek. Nad tabernakeljem se dviguje velik lesen križ, pod njim v naravni velikosti žal. Mati Božja z mrtvim Odrašenikom v naročju. Vlita je iz svinca in je delo nekega dunajskega umetnika iz 18. stoletja. Nad prižnico je kip z glavo navzdol padajočega Martina Lutra, ki so ga napravili v začetku 17. stoletja v spomin zmage nad luteranstvom. Na velikem oltarju smo videli, knežji klobuk bl. Heme, ki je spravljen v lepi leseni škatlji s steklenim pokrovom.

V spodnji cerkvi »kripti« se nahaja par starih oltarjev, ki obstojajo samo iz kamenite mize in križa in so še iz prve dobe krščanstva v Korotanu. Vidi se tudi prastari kip Matere Božje, pred katerim so sužnjem razglašali prostost. V kotu stoji kake pol metra visok kamen, na katerem je baje sedela Bl. Hema, ko je plačevala delavce, ki so krško cerkev zidali.

Prvoten zidan grob bl. Heme so v poznejših stoletjih obdali z marmornatimi ploščami, ter nad njim naredili oltar. L. 1744 je kipar Anton Corradin vklesal v belo marmornato ploščo podobo umirajoče redovnice bl. Heme, ko

se poslavlja od svojih tovarišic, kar sedaj služi kot oltar na sliki.

Zjutraj ob četrty uri je naš č. g. vodnik daroval sv. mašo na nagrobnem oltarju, kjer nam je lepo opisal zgledno Hemino življenje. To se mi je zdel najbolj ganljiv trenutek romanja. Polno stebrov, debelo zidovje kript, razsvetljen samo nagrobni oltar. Zdelo se mi je kakor da sem pri sv. maši v rimskih katakombah, ne pa v Krki. Druga sv. maša s skupnim sv. obhajilom je bila pri oltarju sredi cerkve.

Pri razkazovanju cerkve sem vprašal č. g. očeta redemptorista, če je kaj upati da bl. Hema kdaj postane svetnica. Odgovoril nam je dobesedno sledeče: Krški škof v Celovcu prev. g. dr. Adam Heftner, ki se tudi zanima za bl. Hemo, je ob neki priliki izjavil da je za njeno svetništvo malo upanja, ker spisov in prič ni več. Vendar bi jo pa sv. stolica mogoče prištela med svetnice na podlagi osemstoletnega češčenja, če bi se ljudstvo malo bolj zanimalo zanjo.

Prišel je čas odhoda. Že ob pol sedmih zjutraj nas je vlak odpeljal proti Celovcu, kjer smo se ustavili za par ur. Potem pa zopet dalje proti Jesenicam, kjer smo se poslovili od romarjev izpod Golice, s klicem »Na svidenje prihodnje leto!«

Naj sv. Hema čuva
Slovenski Korotan.
Naš rod in dom pogube
Naj bo obvarovan! —

Jungršče ustorie.

A tole j bo čudno. Voča kar nč govarjena ni jmu. In, k so žganc urele, j voča škornce gor uleku, poj tud drač se j kar napravlov. Postran ga j Bvaže ogledvov, reč al pa pobarat pa nč ni vupov. K biv reveš vedu, koga bo s tga vočovga napravlan!

Žganc so hnav na mizo prdišale. Ulika skleda jh je bva, zraven se j pa še ana barigva mleka kar iskriva. Po molitve j Bvaž prov pridn začev zajemate. Mat ga j kar gledova, pa sam to ga j zbarvava kakšna j kej koroška košta. Voča pa ni jmu ubenga govarjena, žgance j zajemov jn resn se j držov. Oh, ta držane j biv Bvažo svaf cušpajz!

K sta se žgancov napokova poj k je molitev mniva, j Bvaže pač samo na postlo mislu. Tud mat je že skrinu ohperova, da b rjuše dobiva. Voča j pa kar tih biv. Lej šmenta: prustah je obvaču, kobk je na gvavo povezov jn po palc je stikvov. Bvaže ga j kar gledov, pa nč ni vupov reče. Še predn je pa mat use to zamerkov j pa že voča reku: »No Bvaže, zej pa pova!« »I kam, u tač noče,« j pobarova mate. »Nazaj u Korošijo! Ga j pa še premavo našga Bvaž, de b kar sam komndirov, če je zanga, če nel Mvad čvovk more kej poskuste jn tud kej potrpete!«

Nč niso pomagale matrne sozē jn nč Bvažove prošne. Voča j dur ohpru, u mavho j mav ta črnega kruha utknu, Bvaže j komej mater roko za slovo dav jn že sta šva. Oh, kdo b mogu Bvažov mišlene poj zmatranost, k res ni bva mejhna, popisate! Mat je na prah vekava, Bvaže zadej za vočam, voča j pa kar sojo šu če napre.

K so ta prl petelin pele sta bva popotnka že u zgornmo konc Tržiča. K je sonce začev sjate, sta bva že pod lbelam. Mav sta počiva, mav krh ugriznva jn šele zej je voča spregovoru. Cevo pridgo j napovedov. Bvaže j seveda mogu kar tih bite, k mo j voča koj to trobu, de bo šele čez leta zastopu, koko zej voča prov deva, če prov Bvaža mav matra.

Koko j bvo na Korošcm, k sta nazaj h mojstro pršva, ni za popisvate. Bvaže j biv uhka od usačga zažmagvan. Nč ni smu poj nč ni vedu reče, use j mogu potrpete.

Težko j čakov Bvaže, de b mav bl na šoštarščmo stov zdu. To se j čez cajt tud zgodvo, k j ankat nov jungr pršu h hiše. Poj biv ta bl pr otroch poj Bvaže j tud že nemšk mav znov, de se j vože rinu če napre.

(Konec prihodnjic.)

† Nadučitelj Jožef Kragl

prvi stalni voditelj tržiške šole od tržiške šole od 6. oktobra 1879 do 27. decembra 1905.

Doma je bil v Tolminu na Goriškem, kjer se je v hiši štev. 8 rodil dne 18. septembra 1851 kot edini sin Valentina Kragl, sodnega pristava v Tolminu, in Karoline roj. Pencin. Oče Valentin je izhajal iz starodavne kmetiške hiše na Potolovcih pri sv. Luciji ob Bači; kot najmlajšega — bilo je 4 otrok, 3 bratje in 1 sestra — so dali študirat; gimnazijo je dovršil v Gorici, univerzo pa je obiskoval v Olomucu, kjer je juridične študije z odliko dovršil dne 27. julija 1844. Po dokončanih pravnih študijah je prišel kot sodni pristav v Tolmin, kjer se je poročil s Karolino Pencin, ki je bivala v hiši svojega brata Karla, ki je bil duhovnik in t. č. kaplan v Tolminu. Tu v tej hiši sta dobila novoporočenca svoje stanovanje v prvem nadstropju v mali sobici, kjer sta skromno živela in kjer se jima je rodil edini sin Jožef. Ravno to sobico je nadučitelj Kragl tako zelo ljubil celo svoje življenje, vsaj mu je bila edina: njegov pravi dom, dom iz katerega so mu v najnežnejši mladosti, staremu komaj par mesecev, odnesli umrlega očeta Valentina, dom, v katerem je z najskromnejšimi sredstvi zanj skrbela mati-vdova, dom, kjer ga je mati tako lepo učila, dokler tudi nje ni bolezen privezala na posteljo; prav v tej sobici je nad dve leti trpela grozne bolečine vsled mrtvo-uda in prav tu je izdihnila svoje blago dušo dne 26. sept. 1871.

Kragl je obiskoval ljudsko šolo v Tolminu, kjer mu je bil posebno dober učitelj Peter Cigoj. Bil je vseskozi vzgleden in marljiv učenec, tako da mu je tedanji tominski dekan Andrej Skočir napisal sledeče spričevalo: »... durch seinen sanften Charakter und frommen Sinn stets die Aufmerksamkeits aller auf sich zog.« L. 1861 ga je mati poslala v šole v Gorico; tu je dovršil normalko in stopil v gimnazijo. Kako lepo je zanj v tem času skrbela in molila njegova mati! Ohranjeno je njeno pismo, ki ga je svojemu ljubemu sinu pisala v Gorico v februarju 1862; glasi se: »Preljubi moj Pepi! Pošiljam Ti 4 gold. 12 kr. Tri goldinarje daj inštruktorju, enega pa svoji gospodinji, da Ti bo dala kak pribolišek, 12 kr je pa za Tebe. Pošiljam Ti tudi dva hlebčka kruha in nekaj redkev. Ljubi otrok, uči se pridno, bodi pokoren svojim učiteljem, glej, da boš dobil dobre rede, kajti s tem mi boš veliko veselje napravil drugače pa silno žalost. Moli sleherni dan zjutraj in zvečer, ne pozabi naukov Tvoje matere. Priporočaj se Materi Božji in bodi iskreno na srce pritisnjem Tvoji Te tako ljubeči materi Karolini.« O veliki materini ljubezni in skrbi zanj, je pokojni tako rad pripovedoval! Dasi se je morala hudo boriti s pičlimi gmotnimi sredstvi, vendar je še od tega pičlega rada dala svojemu sinu. Že kot petošolcu je mater zadela kap in kot sedmošolcu ugrabila smrt; tedaj se je moral začeti naravnost boriti za obstanek na šolah. Bila je pač tudi njegova usoda, kot je usoda marsikterega ubogega dijaka, da se je moral s pridnostjo in postranskim zaslužkom s poučevanjem drugih preriti skozi gimnazijo. Niti za luč ni imel denarja, da bi se učiti mogel in tako mi je večkrat v poznejših letih, ko smo potovali skozi Gorico, kazal v cerkvi sv. Ignacija na večno luč, kamor se je hodil učiti v večernih urah in s tem si je že v mladosti močno pokvaril oči.

Dne 28. avgusta je dovršil gimnazijske študije. Izmed svojih sošolcev je večkrat omenjal Anton-a Mahnič, poznejšega krškega škofa, ki je že kot dijak imel svoje sošolce pod nekako oblastjo in jih je vedno »muštral.« Po dovršeni gimnaziji je vstopil v Gorico v semenišče — toda po par mesecih že je izstopil iz neznanega vzroka: nikdar tega ni hotel povedati.

Vsled pomanjkanja potrebnih sredstev ni mogel nadaljevati visokošolskih študij in gmotne okoliščine so ga silile, da si je izbral poklic, kjer je mogel že sam kaj zaslužiti — in tako je postal učitelj. Toda ni mu bil stan, kateremu se je posvetil, samo stan zaslužka, ampak postal je res učitelj

z dušo in s telesom in je ravno svojim stanovskim dolžnostim posvetil in žrtvoval vse svoje dušne in telesne moči.

Dne 1. aprila 1873 je vstopil kot učitelj v Al. Waldherr-jev učni in vzgojevalni zavod v Ljubljani, kjer je ostal do junija 1878. Tu mu je posebno prav prišlo znanje jezikov, kajti jednako dobro je obvladal slovenščino, nemščino in italijanščino. Na svojem prvem službenem mestu si je v najkrajšem času pridobil srca svojih učencev in gojencev ter zaupanje in ugled pri svojih predstojnikih. Poznejši tržiški zdravnik dr. Mano Jagodiz je bil tedaj njegov gojenec pri Waldherrju in tako mnogokrat z največjim veseljem pripovedoval, kako so ga kot učitelja in kot vzgojitelja oz. kot prefekta ljubili in spoštovali. Za časa svojega službovanja na Waldherrjevem zavodu se je podvrget skušnjam za usposobljenost na javnih ljudskih šolah, ki jo je dne 29. oktobra 1877 prejel.

V šolskem letu 1878/79 je bil nameščen kot stalni učitelj v Kočevju. Tu je imel mnogo dobrih in veselih prijateljev, ki so ga še potem s šegavimi pismi dražili, kje si bo iskal nevesto. V Kočevju se je priučil kočevske govornice.

L. 1879 je bilo za Tržič razpisano mesto nadučitelja in stalnega šolskega voditelja, za katero je med drugimi zaprosil Kragl in je taisto z odlokom dež. šol. sveta z dne 27. septembra tudi dobil.

Vodstvo 4. razredne tržiške šole je, kot prvi stalni šolski voditelj, Kragl prevzel dne 6. septembra 1879 in ga obdržal do svoje smrti dne 27. decembra 1905.

Kmalu po dohodu v Tržič je začel resno misliti na ustanovitev lastnega ognjišča. Ponujali in nasvetovali so mu raznovrstnih nevest, a se ni dal premotiti po raznih tujih nasvetih, ampak zbiral je po svojem srcu. V Tržiču je na hiš. št. 139 bivala Kajtanova Barbara s svojimi 3 sinovi (15 letnim Leopoldom, 13 letnim Francem in 12 letnim Nikotom) in z 23 letno Maričko (kteri je bila mačeha), kot vdova po l. 1873 umrlem fužinarju Kajetanu Ahačič. To je bila vzgledna, poštena, narodna in gostoljubna Kajtanova hiša, kjer je gospodinja krepko vodila obrt i po smrti moža in kjer ji je korespondenco uzorno vodila 23 letna Marička. V to hišo je nekoč stopil Kragl s svojim prijateljem in posledica tega obiska je bilo sledeče še ohranjeno pismo: »Visoko cenjena gospodična! Mesec maj, najlepši v letu, je prišel. Vse oživlja, vsa narava govori v novem življenju. Tudi jaz ne morem več molčati. Odkar sem imel srečo Vas, čislana gospodična, spoznati, gojim srčno željo Vas dobiti za svojo ženo. Dovoljujem si razkriti Vam svoje srce, priznati Vam svojo ljubezen. Nadvse spoštovana gospodična, dovolite mi odkrito Vas vpražati: Ali mi morete dati svojo naklonjenost. Zvedel sem drugod, kaj zahtevate od svojega bodočega moža, in jaz upam, brez da bi se hvalil, trditi, da bom mogel vedno Vaše tako skromne želje in pogoje najtočneje izpolnjevati. Zato prosim čimprej odgovora, ki bo odločeval o vsi moji prihodnosti. Z odličnim spoštovanjem odkritosrčni Vaš Jožef Kragl, nadučitelj. V Tržiču, 14. maja 1880.« Počasi je prišlo do zaroke in slednjič do poroke, ki je bila v Tržiču dne 29. avgusta 1881, po preč. g. župniku Fr. Špendalu; kot priči sta bila sodnik Klemen Mosche in posestnik Peter Mally. Gostije ni bilo nič, ampak novoporočenca sta se odpeljala na potovanje — na ženinov dom v Tolmin. Čez nekaj dni sta se vrnila v Tržič, kjer je med tem dobra nevestina prijateljica Frančiška Mulej uredila novi dom in ga opremila z lepo novo opravo, katero si je nevesta med potjo v Ljubljani kupila. In zares srečnega zakonskega življenja se je Jožefu in Mariji Kragl rodil dne 15. oktobra 1883 edini sin Viktor, ki je bil 14. junija 1908 posvečen v mašnika.

(Dalje prihodnjic.)

Oznanila za september.

1. **15. nedelja po Binkoštih**, angelska in prva nedelja v mesecu. Pred šesto sv. mašo, ki je z blagoslovom, skupno sv. obhajilo za moše in fante. Ob osmih je sv. maša za čevljarske pomočnike, ki je združena z običajnim darovanjem. **Ob desetih je slovesnost obnovitve nove sv. maše rojaka vlč. g. Jerneja Kogoja, d. J.** Red: slovesen uhod iz župnišča; klicanje sv. Duha; slavnostni govor; slovesna peta sv. maša z leviti; med sv. mašo, po stari navadi, darovanje; po sv. maši zahvalna pesem. Klop pod misijonskim križem in pod prižnico morajo biti pri tej sv. maši proste za novomašne svate. Sorodniki novomašnika do tretjega kolena morejo dobiti po prejemu sv. zakramentov, ta dan popolni odpustek. — Popoldne bo izpostavljeno sv. Rešnje Telo ob treh za uro molitve, ob štirih pa bodo slovesne pete litanije presv. Jezusvega Srca.

2. **Sv. maša ob osmih pri sv. Ani** vsled godu sv. Egidija, ki je prejšni dan.

6. **Rojstni dan prestolonaslednika Petra.** Ob 8. uri sv. maša, po sv. maši predpisane molitve. **Pobožnost prvega petka** se vrši ta dan kot navadno pri šesti sveti maši.

8. **16. nedelja po Bink.** in **nezapovedan praznik Rojstva prebl. Device Marije.** Sv. maša zahteva seveda pod smrtnim grehom nedeljal. Ob desetih bo sv. maša z blagoslovom, podolne ob dveh pa pete litanije Matere božje.

12. **Ime Marijino.** Ta dan in v osmini je mogoče prejeti popolne odpustke. Pogoji: prejem sv. zakramentov, navzočnost pri sv. maši, molitev po namenu sv. očeta. Te odpustke je mogoče nakloniti tudi trpečim dušam v vicah.

15. **17. nedelja po Binkoštih in praznik Marije sedem žalosti.** Službe božje kot navadno, popoldne slovesen shod in sprejem v Marijino družbo žena.

18., 20., 21. **kvaterni dnevi.** V petek strogi post, v sredo in soboto le pritrganje pri jedi.

21. **Sv. Matevž**, apostol in evangelist. Ob šestih orglana, farna sv. maša.

22. **18. nedelja po Binkoštih.** Službe božje kot navadno.

27. **Kozma in Damijan.**

29. **19. nedelja po Binkoštih** in god sv. Mihaela nadangela. Službe božje kot vsako nedeljo.

30. **Terezija od Deteta Jezusa — Mala cvetka.**

Shodi cerkvenih organizacij:

Tretji red: shod 8., vesoljna odveza 8. in 17.

Dekliška Marijina družba: shod 29., skupno sveto obhajilo 29., ura molitve 15.

Marijina družba za žene: shod, sprejem in skupno sv. obhajilo 15.

Fantovska Marijina družba: shod 8.

Sveta maša na Kofcah: 8. ob desetih.

Šolska sv. spoved: Za meščansko šolo 7., za dečke osnovne šole 21., za deklice osnovne šole 28.; vedno popoldne ob treh. Sv. obhajilo drugi dan po osmi sv. maši.

Svetoletna procesija: 22. septembra po večernicah. Pogoji za sprejem svetoletnega odpustka so označeni v junjski številki.

Razširjajte Cerkevni Glasnik!

To in ono.

Za svetega očeta je zbiranje duhovnega šopka podaljšano do nedelje Kristusa Kralja, to je do 27. oktobra. Skrinjica za zbiranje v naši župniji je zato še postavljena v kapelici na ženski strani. Naj bo priporočena!

Sveta maša pri sv. Andreju. Večkrat slišim tožbo, zakaj je pri sv. Andreju tako malokrat sv. maša. Najbolj kratek odgovor je pač ta, ker ni za to cerkev sv. maš narodenih, ustanovne sv. maše je pa, pač po krivici, pobrala vojska in to vprašanje še sedaj ni rešeno, kot vprašanje vojnega posojila ne. Tudi je bila svoje čase lahko večkrat v cerkvi sv. Andreja sv. maša, ker so v bližini bili nastanjeni gg. upokojenci. Ni bilo tedaj tudi kapele v Dekliškem domu in tudi na Skali ne. Sedaj pa mora biti v kapeli Dekliškega doma in Skale, ker je tam tudi sv. Rešnje Telo, sv. maša vsaj enkrat na teden. V župni cerkvi morata biti vsak dan vsaj sveti maši ob šestih in ob pol sedmih jutraj. Pride kdaj kakšen zadržek za ta red in vse je narobe. — Pa tudi to uvidimo, da bi bilo posebno starejšim osebam ki stanujejo v bližini glavnega trga ustrezno, če bi bila pri sv. Andreju večkrat sv. maša. Zato je naprošen g. svetnik Pollak, da bo, počenši s septembrom, imel v cerkvi sv. Andreja sv. mašo po možnosti vsak četrtek. Začetek te sv. maše bo ob pol osmih. Udeležujejo naj se je posebno tudi otroci, ki ob četrtkih nimajo šolskega pouka. Če bo udeležba zares povoljna, bo ta sv. maša stalna, sicer pa ne. V kolikor bo dopuščal pouk verouka v šoli in redno cerkveno delo, bomo tudi drugi duhovniki, v slučaju zadržanosti g. Pollaka, prišli radi k sv. Andreju maševat, če bomo videli, da je udeležba vedno častna.

Sveta maša po radiju. Že par vprašanj je došlo, če je mogoče biti navzoč pri sv. maši kar doma pri radijskem aparatu. Posebno na Kofcah bi bili nekateri radi pri sv. maši kar v hotelski sobi, kjer je tudi radijski aparat. To je nemogoče. Vršiti se po radiju le prenos glasbe in je prenos sv. maše sploh nemogoč. Eden izmed pogojev, da smo res pri sv. maši je tudi ta, da smo pri sv. daritvi osebno pričujoči. Vsaj moralno moramo biti z mašnikom, ki daruje sv. mašo, zvezani, to je, če smo na takem prostoru, da mašnika ne vidimo in ne slišimo, moramo vsaj po vedenju sopričujočih vedeti, kaj se vrši na oltarju. Izven cerkve smo pri sv. maši le tedaj, če je tak naval vernikov, da ne gredo vsi v cerkev, a biti moramo zvezani po vernikih z mašnikom. Tudi tisti je pri sv. maši, ki stoji iz kakšnega vzroka poleg vrat zunaj cerkve, ali tisti, ki iz razdalje do trideset korakov vidi skozi okno svojega stanovanja, kaj se vrši na oltarju. Ni pa pri sv. maši, kdor med sv. mašo postaja in se razgovarja izven cerkve kje — boljše bi bilo, da bi ostal raje doma — tudi ni pri sv. maši, kdor n. pr. hodi pri nas med sv. mašo po pokopališču, in tudi ni pri sv. maši, kdor sledi cerkveni glasbi pri radiju.

Šolska sv. spoved je pri nas oznanjena vsak mesec na tri sobote, da se mora razvrstiti vsa šolska mladina. V počitnicah udeležba ni bila polna, dasi je bila še kar dovoljna. Opozarjamo stariše, da sedaj med šolskim letom redno pošiljajo otroke k sv. zakramentu in da v tem podpirajo prizadevanja katehetov.

Lep kip sv. Krištofa je oskrbela za kapelico na Ljubelju gospa baronica Bornova od Sv. Ane. Sv. Krištofa imajo tudi avtomobilisti za svojega zavetnika in za to kapelico je njegov kip prav primeren, ko prihajajo preko Ljubelja avtomobili iz različnih držav, Kip bode varstvu priporočen!

Dva najstarejša Šentanca sta odšla letos v večnost. Ker je bila starostna doba pri obeh ob smrti različno tolmačena, naj bodo rojstni podatki tu navedeni. Jurij Meglič-Balentov oče se je rodil 23. aprila 1835. Kavar Uršula go-

spodinja pri Adamu pa je zagledala luč sveta 3. oktobra 1839. Lepo starost sta oba dosegla, dasi jima je življenje potekalo v preprostosti in trpljenju. Naj uživata še pri Bogu zaslužno plačilo!

Novomašnik, g. Jernej Kogoj, se je rodil v Trziču dne 22. oktobra 1897. Oče mu je umrl že 16. aprila 1902. Že pred osemnajstimi leti je zapustil Trzič. Pripada redu Družbe Jezusove, ki zahteva zelo veliko študija, predno more biti kdo v duhovnika posvečen. Sveto mašniško posvečenje je prejel g. pater dne 24. avgusta, na svoj god, obnovitev nove sv. maše pa obhaja v Trziču na angelsko nedeljo, 1. septembra. — Novomašnik, bod pozdravljen, od Boga si nam poslan!

Zavetišče na Skali je dobilo novo prednico. Je to S. M. Gelazija, ki je že doslej delovala lepo na Skali. S. M. Fideliji so po redovnih pravilih leta predništva potekla, a ostane še na Skali in je voditeljica zavetišča. Sploh so ostale vse iste č. sestre, le zgoraj navedeno spremembo so zahtevala redovna pravila.

V Trziču poročeni pari I. 1929.

1. **Sajovic Franc**, kovač, Trzič 6 in **Oman Frančiška**, delavka, Trzič 52, poročena 5. januarja.
2. **Primožič Anton**, čevljarški pomočnik, Gornje Vetrno 4 in **Paplar Marjeta**, delavka, Bistrica 36, poročena 20. januarja.
3. **Lukančič Anton**, delavec, Trzič 159 in **Košir Kristina**, hči poštnega poduradnika, Trzič 95, poročena 27. januarja.
4. **Srebotnjak Andrej**, lesni manipulant, Ljubljana, Janševa ulica 15 in **Kogoj Viktorija**, posestnica in ekspeditinja, Trzič 173, poročena 27. januarja.
5. **Zgaga Andrej**, kovač, Trzič 77 in **Neža**, vdova **Omejec**, roj. Pušem, delavka, Trzič 133, poročena 30. januarja.
6. **Čeferin Blaž**, žagar, Retnje in **Miklavčič Marija**, delavka, Trzič 241, poročena 2. februarja.
7. **Košir Ivan**, ključavničar, Bistrica 13 in **Rovtar Terezija**, delavka, Trzič 241, poročena 2. februarja.
8. **Kristan Franc**, delavec, Kovor 41 in **Janc Katarina**, delavka, Bistrica 54, poročena 3. februarja.
9. **Gale Franc**, delavec, Naklo 13 in **Benedik Marija**, šteparica, Slap 86, poročena 3. februarja.
10. **Kuhar Ignacij**, posestnik in delavec, Dolina-Bornovo 105 in **Meglič Marija**, hči posestnika, sv. Ana 25, poročena 9. februarja.
11. **Štrekelj Andrej**, drvar, Trzič 95 in **Meglič Mihaela**, dekla, Čadole pri Trziču 47, poročena 28. aprila.
12. **Šarabon Konrad**, šofer, Trzič 125 in **Plasin Marija**, delavka, Trzič 138, poročena 18. maja.
13. **Keršič Valentin**, čevljar, Trzič 196 in **Zavrl Jožefa**, zasebnica, Sv. Ana 22, poročena 18. maja.
14. **Štrukelj Karel**, čevljar, Trzič 199 in **Kavar Jožefa**, delavka, Sv. Ana 34, poročena 18. maja.
15. **Rozman Matevž**, čevljar, Trzič 68 in **Vrhovnik Antonija**, delavka, Trzič 66, poročena 26. maja.
16. **Potočnik Janez**, kovač, Trzič 50 in **Pernuš Ana**, delavka, Trzič 243, poročena 27. maja.
17. **Smolej Janez**, delavec, Trzič 233 in **Sitar Frančiška**, delavka, Trzič 185, poročena 15. junija.
18. **Ribnikar Jožef**, posestnik in čevljar, Trzič 70 in **Marija Slapar**, trgovska uslužbenka, Slap 54, poročena 8. julija.
19. **Istencič Matevž**, tkalski mojster, Trzič 113 in **Antonija Strah**, delavka, Trzič 241, poročena 20. julija.
20. **Kogoj Rudolf**, čevljarški mojster, Trzič 174 in **Pavla Bizilj**, delavka, poročena 15. avgusta.

Nadučitelj Jožef Kragl z učiteljskim zborom ob srebrnem jubileju delovanja v Tržiču l. 1904.

Od leve proti desni sedijo: Ivanka Paternoster, Jožef Kragl, Marija Borovsky. — Od leve proti desni stojijo: Friderik Repovš, Janko Barle, Zofija Grundner, Alojzija Štebi, Leonard Zupan, Karel Miklitsch.

Вот, вы же знаете, что это не просто игра, а игра, которая может быть очень серьезной. И если вы не будете осторожны, то можете потерять все, что у вас есть. Поэтому будьте осторожны и не играйте в азартные игры. Это может быть очень опасно.

